

Prædiken til 5. søndag efter påske 2021

Af Mette Høyer Dansøn

Salmer: 750 Nu titte til hinanden de favre blomster små, 356 Almagts Gud, velsignet vær, 447 Herren strækker ud sin arm, (Dåb), 430 Lov og tak og evig ære, 11 Nu takker alle Gud, 367 Vi rækker vore hænder frem, 281 Nu nærmer sig vor pinsefest

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Jesus sagde: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: Beder I Faderen om noget i mit navn, skal han give jer det. Indtil nu har I ikke bedt om noget i mit navn. Bed, og I skal få, så jeres glæde kan være fuldkommen. Sådan har jeg talt til jer i billeder; der kommer en tid, da jeg ikke mere skal tale til jer i billeder, men ligeud forkynde for jer om Faderen. Den dag skal I bede i mit navn, og jeg siger ikke til jer, at jeg vil bede til Faderen for jer, for Faderen selv elsker jer, fordi I elsker mig og tror, at jeg er udgået fra Faderen. Jeg er udgået fra Faderen, og jeg er kommet til verden; jeg forlader verden igen, og jeg går til Faderen.« Johannesevangeliet 16,23b-28

Dagens evangelium viser den dybe sammenhæng der er mellem faderen og sønnen. Vi har en treenig Gud, og ikke tre adskilte guder.

Vi døber i Faderen og Sønnens og Helligåndens navn og vi tilhører derefter den treenige Gud.

I kirkens taler vi om trosartikler. Den første handler om skabelsen. Her bekendes troen på Gud Fader som himlens og jordens skaber.

Den anden trosartikel handler om frelsen. Her bekendes troen på Gud søn, Jesus Kristus, som menneskets frelser.

Tredje trosartikel bekender troen på Guds ånd, Helligånden, som er Guds nærvær i verden til alle tider.

Det er de tre trosartikler, der bekendes til i dåben.

Ud over vores bekendelse, så er der en velsignelse i dåben.

Når et menneske velsignes, er det en bøn eller ønske om, at dette menneske må stå under Guds beskyttelse.

Når præsten siger eller lyser velsignelsen i kirken, sker det på vegne af Gud.

Velsignelser er en slags virkelighed, som ikke bare lige holder op med at virke.

Velsignelser siges, træder i kraft og bliver virkelighed

Når Jesus for eksempel velsigner de brød, som han mætter tusinder af mennesker med eller som han spiser sidste aften med disciplene, kan det ses som en foregribelse på den mæthed og fylde, som bliver en realitet i Gudsriget.

Når Jesus velsigner de små børn og siger, at Gudsriget er deres, er det en velsignelse, som giver frelse og plads i Guds rige.

Kristus gør således den virkelighed mulig, hvor frelsen er en realitet - den virkelighed, som skal komme af Guds velsignelse.

Barnet, der døbes velsignes under håndspåleggelsen i enhver barnedåb i den danske folkekirke. Inden fadervor ønskes der gode ting for det ny døbte barn. Efter at have hældt vand over barnets hoved i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn lægger præsten hånden på barnets hoved og siger: Den almægtige Gud, vor Herre Jesu Kristi Fader, som nu har gendøbt dig ved vand og Helligånden og skænket dig syndernes forladelse, han styrke dig med sin nåde til det evige liv! Han bevare din udgang og indgang fra nu og til evig tid!

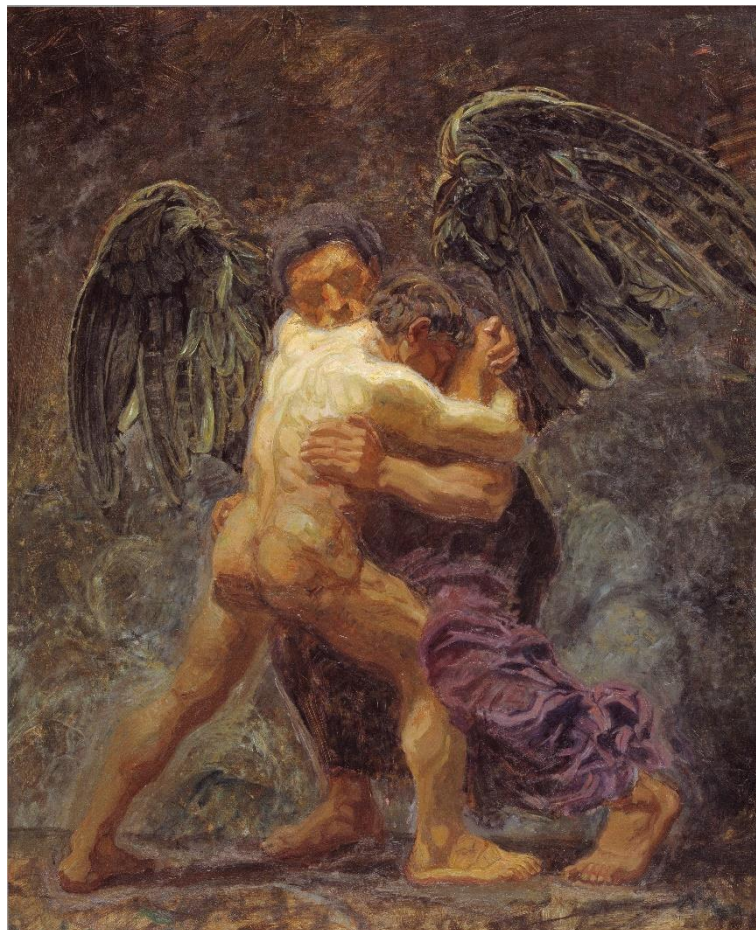
Vi taler om udgang fra dette liv og om indgang i det evige liv. Dåben er en gave fra Gud, der giver indgang til det evige liv med ham. Så bliver det ikke større!

Man kan godt forstå, at Jacob i det Gamle testamente aftvinger Gud en velsignelse, da han står i vadestedet.

Jacob har snydt sin bror Esau for en velsignelse, ved at lade som om han var Esau – og han måtte flygte og bo hos sin onkel. Hos onklen bliver han forelsket og bliver gift med onklens 2 døtre... og så snyder Jacob sin onkel, så han får en stor del af hans formue... og så må han flygte tilbage mod det land, hvor Esau er...

Jacob er i problemer ... han kan ikke gå tilbage til sin onkel, og han er bange for hvordan Esau vil tage imod ham, når han nu vender tilbage.

Og mens han er i sit livs vadested, så møder han Gud i form af en mand, og han tager livtag med ham hele natten. De kæmper og Jacob nægter at give slip – og så råber han ... ”Jeg slipper dig ikke før du velsigner mig”. – Og Jacob bliver velsignet – og hans indgang i det område, hvor Esau er forløber fint, Esau har tilgivet Jacob og modtager ham med åbne arme.

Oluf Hartmann (1879-1910), Jakobs kamp med englen, 1907
Statens Museum for Kunst

Når vi kommer i kirken med vores børn, så kommer vi og siger til Gud – ”jeg slipper dig ikke før du velsigner mit barn”. Nu skal det være... Vi vil ikke vente længere.

Velsignelsen af barnet er vigtigt, det åbner for en god udgang fra dette liv og en god indgang til det næste...

Og det giver barnet en far i himlen, en at dele forældreansvaret med. En der ledsager barnet altid, også når forældrene ikke kan følges med barnet og må slippe det i vuggestue, skole og ind i voksenlivet...

Vi beder i Jesu navn om at Gud må være med barnet, der døbes. Og barnet bliver sat ind i den store sammenhæng, der er mellem Faderen og Sønnen og Helligånden.

I dag beder vi Gud elske den ny døbte, som han elskede Jesus. Giv barnet en indgang i Gudsriget og et fællesskab både her og hisset.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud,
Fader, Søn og Helligånd,
du, som var, er og bliver én sand treenig Gud,
højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed
AMEN!

Gud, vor skaber, vi takker dig for den kærlighed og menneskelighed, du har vist os i din søn, Jesus Kristus.

Vi beder for alle, der lider i denne verden, for alle, der ikke kan mærke din kærlighed på grund af menneskers ondskab og fejltrin.

Vi beder for alle, der lider under krigens rædsler, for alle hjemløse og flygtninge, for alle uden arbejde og uden håb, for alle der er forfulgte og undertrykte for deres tros og politiske meningers skyld.

Vi beder for alle syge, for alle ensomme, der netop nu er glemt af deres nærmeste, i fængsler, på hospitaler og gadehjørner.

Hjælp dem, der er bange: for mørket, for andres meninger, for dagen i morgen og for døden.

Hjælp dem, der skal styre og lede os, at de ikke misbruger deres magt.

Vær nær hos vor dronning og hendes familie.

Vi beder for alle, ikke alene for dem, vi holder af, men også for dem, vi ikke kan lide, dem som er os imod.

Gud, vor skaber, giv os øje og øre for menneskers nød for din søns, Jesus Kristi, vor Herres skyld.

Bevar os i håbet om syndernes forladelse, kødets opstandelse og et evigt liv.

Amen.

Lad os med apostlen tilønske hinanden:

Vor Herre Jesu Kristi nåde

og Guds kærlighed

og Helligåndens fællesskab

være med os alle!

Amen!